

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 48 (843) | Субота, 3 грудня 1983 року | Ціна 2 коп.

До „білого материка“

ЛЕНІНГРАД. Останнє судно 29-ї радянської антарктичної експедиції — «Михайл Сомов» — вирушило до «білого материка». В дорозі вже перебувають чотири кораблі науки з більш як п'ятьмастами полярниками, які мають змінити своїх товаришів на зимівлях.

У програмі 29-ї експедиції — комплексні спостереження за погодою і природою Антарктики, глибоке буріння льодовикового купола, вивчення геологічної будови материка.

(ТАРС).

БІЛЬШЕ ХОРОШИХ ТОВАРІВ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОЛЕКТИВУ ЛЬВІВСЬКОГО ШВЕЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА «СИЛУЕТ»

Трудівники Львівського швейного підприємства «Силует» на своїх загальних зборах обговорили і схвалили Звернення колективів передових підприємств республіки та трудівників Харківського УВП-2 Українського товариства глухих по розгортанню соціалістичного змагання за збільшення випуску високоякісних товарів народного споживання під девізом: «Випущені товари народного споживання — в активний товарооборот!».

Кожен член нашого трудового колективу усвідомлює, що треба працювати так, щоб товари для народу були виготовлені на рівні сучасних вимог, на них не було змарновано сировину, робочий час. Щоб такі товари пішли, як кажуть, людям на добро.

Освоєння нових, модних, досконалих виробів для лю-

дей неможливе без використання внутрішніх резервів, передового досвіду, боротьби за честь марки виробництва.

Зваживши свої можливості, трудовий колектив Львівського швейного підприємства «Силует» бере на себе такі соціалістичні зобов'язання:

— за два роки п'ятирічки виготовити понад план товарів народного споживання на 400 тисяч карбованців;

— за рахунок впровадження нових моделей щорічно обновляти асортимент виробів до 50 процентів;

— 25 процентів товарів для народу виготовляти з державним Знаком якості.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах трудівників Львівського швейного підприємства «Силует».

Чесць — бути передовиком

Ще на початку 1981 року на II Республіканському зльоті передовиків виробництва — переможців соціалістичного змагання — була підтримана й поширена ініціатива трудящих Москви і Ленінграда по завершенню особистих і бригадних завдань одинадцяті п'ятирічки до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Девіз цього змагання — «Працювати ефективно і якісно!».

Серед ініціаторів, які першими підтримали почин, був

і слюсар-інструментальник Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Е. П. Ремінський.

Більше десяти років він трудиться на підприємстві. Прийшов у колектив кваліфікованим спеціалістом — мав шостий виробничий розряд. Досвід і знання дали змогу Е. П. Ремінському вже з перших місяців роботи стати передовиком виробництва.

Змінні завдання він постійно виконує на 140—150 процентів. Якість його праці — завжди висока.

Слюсар-інструментальник докладає чимало зусиль для підвищення продуктивності праці і зниження обсягу ручних робіт. Для цього він виготовив три пристосування, що принесли неабияку вигоду об'єднанню.

Свій багатий професійний досвід Е. П. Ремінський щедро передає молодим робітникам. Він — один з кращих наставників.

За добросовісне ставлення до праці виробничника удостоїли звання «Майстер — золоті руки». Його пор-

трет занесено на Алею Трудової Слави району, а прізвище — до Республіканської книги Трудової доблесті.

Товариші по роботі декілька років підряд обирають його членом цехового комітету профспілки. Е. П. Ремінський є громадським інспектором з техніки безпеки.

В. ЄМЕЛЬЯНЕНКО,
головний інженер Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

м. Донецьк.

Попереду у неї ще будуть нові трудові перемоги. Та на цьому урочистому мітингу, в хвилину найвищого душевного піднесення і щастя, вона, О. С. Куліш — швачка-мотористка Житомирського УВП відчувала: ця мить залишиться в серці неповторною і найскравішою.

Міцні потиски рук товаришів по праці, вітання...

За успіхи у виконанні планових завдань і соціалістичних зобов'язань та активну участь у громадському житті Ольгу Сергіївну нагороджено Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Фото І. ТОЛОЧКА.

Заслужена шана

Трохим Андрійович Голуб впродовж тридцяти трьох років працює у відділі головного механіка Уманського дослідного заводу сільськогосподарського машинобудування. Йому присвоєно

шостий розряд слюсаря-інструментальника.

Передовий трудівник — висококваліфікований спеціаліст, наставник молоді, користується заслуженим ав-

торитетом у колективі. За добросовісне виконання своїх обов'язків його неодноразово нагороджували цінними подарунками, грошовими преміями, оголошували подяки.

У ці дні ветеран виробни-

цтва працює особливо старанно, бо прагне достроково виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання третього, серцевинного року одинадцяті п'ятирічки.

Л. СОЛДАТОВА,
художній керівник Уманського будинку культури.

Черкаська область.

ВРУЧЕННЯ НАГОРОД НРБ

Серед промислових підприємств, збудованих у Народній Республіці Болгарії при технічному сприянні Радянського Союзу, завод ковкого чавуну, що недавно став до ладу в місті Ловечі. Введення його в дію дало змогу не тільки повністю забезпечити потреби машинобудівників країни в цій продукції, а й у значних обсягах поставляти її на експорт.

За подання допомоги в проектуванні, будівництві та пуску заводу, а також у підготовці кадрів Державна рада НРБ нагородила ряд радянських спеціалістів орденами Червоного Прапора Праці і золотим Орденом Праці. 28 листопада генеральний консул НРБ у Києві О. Тонев вручив високі нагороди групі спеціалістів Києва, Львова, Саратова і Баку.

— Наш народ, — сказав

він, звертаючись до нагороджених, — усі свої досягнення нерозривно зв'язує з безкорисливою допомогою, яку подавав і подає йому Радянський Союз. Пуск нового заводу — ще одна яскрава сторінка в літопису дружби і співробітництва двох братніх народів. Трудящі Болгарії зайняті мирною, творчою працею. Вони всім серцем підтримують мирну зовнішню політику КНРС і Радянської держави, нову Заяву товариша Ю. В. Андропова.

Виступаючи від імені нагороджених, кавалер ордена Червоного Прапора Праці заступник начальника обчислювального центру інституту «Діпросільмаш» (Київ) Б. М. Азаров подякував Державній раді НРБ за високу оцінку праці радянських спеціалістів.

(РАТАУ).

ПО РЕСПУБЛІЦІ

СІЛЬСЬКІ МАРШРУТИ ГОЛУБОГО ПАЛИВА

Поліпшити забезпечення сільських жителів голубим паливом, знизити витрати, пов'язані з його доставкою споживачам, допоможе потужна газонаповнювальна станція, яка стала до ладу неподалік від Житомира. Вона має ємкість для зберігання запасів газу, автоматизовані лінії його «розфасування» в балони, спеціальний транспорт для доставки їх на квартири. На адреси замовників відправлено перші автомашини із зрідженим газом. Нове підприємство буде щороку приймати і перетворювати

в газ 34 тисячі тонн продуктів нафтопереробки. Його вистачить для забезпечення 300 тисяч квартирних газобалонних установок.

Планом соціально-економічного розвитку області передбачено збільшення поставок як зрідженого, так і природного голубого палива в села. Практикується кооперування коштів державних підприємств і колгоспів для будівництва розподільних мереж. Більш як у 350 господарствах обладнано пункти обміну балонів. В об'єднаннях «Житомиргаз» створено будівельно-монтажне управління, колектив якого намічає вже

наступного року виконати великі обсяги робіт по газифікації багатьох сіл і селищ.

ВОЛОГУ ДАСТЬ ЗЕМЛЯ

Велику територію, яка віками вважалась майже безводною, зуміли «реабілітувати» українські гідрогеологи. У Кіровоградській, Запорізькій, Донецькій, інших областях республіки виявлено приховані до цього часу від ока дослідників підземні резервуари. З початку п'ятирічки пробурено і передано експлуатаційникам 680 свердловин, які здатні дати для потреб промисловості, сільського господарства і для побутових цілей понад 100 мільйонів кубометрів води на рік.

Відкрити доступ до складних для звичайних способів розвідки тріщинуватих кристалічних порід, визначити місця нагромадження воло-

ги допомогли нові геофізичні методи. Група спеціалістів під керівництвом Г. Г. Лютого, Д. Р. Литвака, Е. Е. Соболевського завершила плинні комплексний аналіз формування підземних вод і умов їх експлуатації. Їх рекомендації дають змогу, зокрема, спростити структуру водопостачання, ширше використовувати місцеві ресурси.

Крім економічного, відкриття нових джерел водозбору має також велике екологічне значення. Використання цих джерел для зрошення не потребує відчуження родючих земель для спорудження каналів і водоводів. Лишок вологи з полів повертається в природний оборот і тому не загрожує перезволоженням.

(РАТАУ).

ЯКІСНО, ЕФЕКТИВНО

Колектив Одеського виробничого об'єднання «Електрик» одним з перших серед підприємств УТОГ включився у Всесоюзне соціалістичне змагання за виконання плану одинадцятип'ятирічки по випуску і реалізації продукції до 68-ї річниці Великого Жовтня.

Перш за все, на підприємстві велику увагу стали приділяти дальшому поліпшенню якості виготовленої продукції. Для цього тут провели реконструкцію цехів, які тепер стали просторішими, запровадили моральне і матеріальне стимулювання праці. Це принесло добрі результати: зросла кількість відмінників якості і тих, кому надано право працювати з особистим клеймом. Чіткіше стала працювати створена і оснащена новими приладами лабораторія. І ось перший успіх колективу: електроустановочному виробу ШСВ-20 знову підтверджено державний Знак якості. І ще одне радісне повідомлення. Головний інженер виробничого об'єднання В. Я. Кучер за розробку і впровадження комплексної системи управління якістю продукції на своєму підприємстві наго-

роджений бронзовою медаллю ВДНГ.

Значною мірою на поліпшення якості продукції впливає і впровадження досягнуто науково-технічного прогресу. Тільки впродовж перших років одинадцятип'ятирічки в об'єднанні застосовані пресавтомати для виготовлення деталей штепсельного розйому. Таким чином, відпала необхідність в експлуатації восьми механічних пресів, і головне — змінився характер праці обслуговуючого персоналу.

Впровадження електроіскрового методу зміцнення ріжучих кромки штампа підвищило їх зносостійкість в 2—3 рази.

Безвинтове кріплення контакту з основою у виробі РШ-ВШ-30 М сприяло вивільненню п'яти робітників, економії 1,5 тонн металу, при цьому одержано економічний ефект на суму 13,4 тисячі карбованців.

У цеху литва замінили старі машини новими, більш економічними, менш енергоємними і, що дуже важливо, безпечнішими в експлуатації.

Значним вкладом у підвищення ефективності буде і впровадження потокової лі-

нії окиснення алюмінієвих деталей: Закінчення цієї роботи сприятиме поліпшенню якості підготовки деталей для фарбування, підвищить продуктивність праці робітників, котрі зайняті на процесі обезжирювання деталей.

Виконання комплексного плану організаційно-технічних заходів дало можливість достроково модернізувати виріб ШСВ-20.

За рахунок впровадження у виробництво вдосконаленого обладнання, поліпшення технологічних процесів, чіткої організації роботи всіх служб об'єднання зросла продуктивність праці. Якщо за десять п'ятирічку зростання продуктивності праці становило 3,6 процента, то лише за дев'ять місяців нинішнього року вона зросла на 11,7 процента.

В об'єднанні вивчається можливість використання на різних операціях робототехнічних комплексів, так званих маніпуляторів, впровадження яких може суттєво поліпшити якість роботи.

Рационалізатори підприємства постійно сприяють виконанню народногосподарських завдань. З початку

року на розгляд надійшло 27 рацпропозицій, 10 з них впроваджені у виробництво. Економічний ефект від їх застосування становить 8,4 тисячі карбованців. Велика заслуга в цьому рационалізаторів підприємства: начальника технічного відділу О. І. Бідного, слюсаря-наладчика В. Н. Дубовицького. Рационалізатори В. С. Чеботар та М. М. Яремчук запропонували пристосування для викручування різьбових знаків в основі виробу РШ-ВШ-30 М. Ця рацпропозиція сприяє поліпшенню умов праці робітників, а також підвищенню продуктивності праці. Від впровадження рацпропозицій у виробничому об'єднанні з початку року закончено 2 тони чорних та 1,5 тони кольорових металів.

Успіхи підприємства були б значнішими, якби можна було привести в дію всі резерви, які ще є в об'єднанні: це нерационально використовується обладнання, маються місця подвійні перевезення металу. На вищій рівень слід підняти організацію соціалістичного змагання, більш конкретно займатися зміцненням трудової та виробничої дисципліни.

Все це, безперечно, сприяло б достроковому виконанню підприємством підвищених соціалістичних зобов'язань.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

РОБІТНИЧИЙ ТАЛАНТ

В. І. Кривогубенко працює слюсарем-інструментальником на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт». Володимир Іванович — один з кращих наставників на підприємстві. Багато його колишніх вихованців стали майстрами слюсарної і ремонтної справи, неодноразово виборювали першість у соціалістичному змаганні. Серед них — Микола Царюк, Володимир Шершун, Анатолій Пономаренко, Василь Ніколаенко та інші. Всі вони широко вдячні своєму вчителю за те, що прищепив їм любов до професії, передав свій багатий виробничий досвід і майстерність.

Свою роботу по вихованню молоді В. І. Кривогубенко розглядає як відповідальне доручення. Уже з першого знайомства зі своїм підопічним він прагне встановити з ним контакт, поступово вивчає риси його характеру, інтереси та прагнення.

Наставник використовує кожну можливість, щоб ознайомити молодих фахівців з традиціями колективу цеху, з досвідом його кращих робітників, виховує у них бажання рівнятися на старших товаришів — працювати так, як вони, натхненно і творчо. Головне при цьому, вважає Володимир Іва-

нович, — розкрити молоді всі тонкощі обраної професії, допомогти досягти високої майстерності.

В. І. Кривогубенко уміє знайти підхід до людини, бо природа наділила його добротою, творчими здібностями та робітничим талантом.

Володимир Іванович трудиться на підприємстві 26 років. Однак, досвідчений робітник вважає, що не досягнув у своїй роботі вершини майстерності. Є ще над чим працювати.

В. І. Кривогубенко нагороджений орденом «Знак Пошани» та медалями «За трудову доблесть» і «За доблесну працю. В ознаменування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна», неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання. Передовику виробництва присвоєно звання «Майстер — золоті руки» та «Кращий за професією».

У тому, що колектив експериментального цеху КДВО «Контакт» успішно справляється з виконанням виробничого плану і соціалістичних зобов'язань, велика заслуга й наставника Володимира Івановича Кривогубенка.

М. ГЕРАСИМОВА,
інструктор оргвідділу
ЦП УТОГ.

м. Київ.

ТЕХНІЧНА ТВОРЧИСТЬ

На Лубенському УВП велика увага приділяється рационалізаторській роботі. До складу первинної організації Всесоюзного Товариства винахідників і рационалізаторів тут входить 40 членів колективу підприємства. Перспективним планом намічено впродовж трьох років одинадцятип'ятирічки одержати економічний ефект від впровадження новаторських знахідок на суму 9 тисяч карбованців. За два роки і 9 місяців ця цифра вже становить 11,3 тисячі карбованців. Однак, кількість пода-

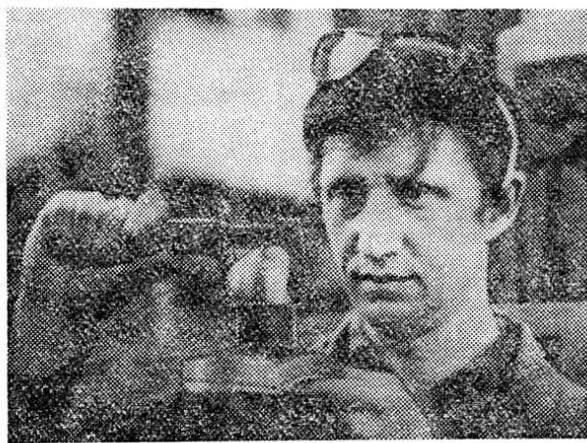
них пропозицій поки що відстає від запланованих. Замість 15, їх подано лише 10.

Щоб добитися виконання намічених завдань, на підприємстві розроблені конкретні заходи, спрямовані на поліпшення творчої роботи в колективі. Рационалізатори УВП здійснюють ряд творчих відряджень на споріднені підприємства, де вони запозичать усе краще, передове.

На підприємстві оновлено склад бюро рационалізаторів і винахідників, оформлено наочну агітацію, виготовлено стенд з рационалізаторської роботи. Тут, зокрема, висвітлюється тематичний план, кращі пропозиції, узагальнюється досвід результативніших рационалізаторів.

Діяльність новаторів постійно перебуває в полі зору партійної та профспілкової організації, бюро первинної організації УТОГ.

П. ПОГРЕБНЯК,
директор
Лубенського УВП.
Полтавська область.

Механізми з маркою Київського заводу «Червоний екскаватор» відомі як у Радянському Союзі, так і у багатьох країнах світу. Надійний у роботі машини присвоєно державний Знак якості.

У виготовлених київських екскаваторах є частка праці і нечууючих трудівників, яких на заводі нараховується близько п'ятидесяти чоловік. Трудяться вони по-ударному, товариші по роботі з повагою відгукуються про них.

Фрезерувальник Валерій Боженко, якого ви бачите на знімку, — ударник комуністичної праці. Окрім основної спеціальності фрезерувальника, передовий робітник освоїв також і роботу на шліфувальному та токарному верстатах.

За виконання і перевиконання виробничих завдань Валерій Валентинович Боженко неодноразово одержував подяки від адміністрації підприємства.

Його нагороджено Грамотою Укрпрофради.
Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Найвідповідальніші завдання, як правило, доручають виконувати нечууючому свердлувальнику Київського мотозаводу заводу Олександру Петровичу Зиміну. Бо знають — кадровий робітник докладе всіх зусиль, аби денну норму виробітку виконати якісно і достроково.

Фото І. ЮСИПОВА.

ВЕТЕРАНИ В СТРОЮ

Добрим поглядом провадять сусідні літнього, але ще бадьорого Явдокіма Макаровича, коли той неквапно сідає на велосипед і їде шоранку на роботу. Чоловікові вже виповнилося сімдесят три роки. Давно відпочинку заслужив, але продовжує трудитися. Радгоспові «П'ятихатський», що в Петрівському районі, дуже потрібні його умілі руки.

Коротеньку характеристику на члена УТОГ Я. М. Шеляга дають керівники господарства. У ній сказано: «Шеляг Явдоким Макарович — висококваліфікований трудівник, роботу виконує швидко і якісно».

За цими скупими словами — глибокий зміст. Явдоким Макарович — тесляр. Будьяку роботу — столярну чи бондарну, теслярську виконує так, що замилуєшся. Полубив він свою професію ще з дитинства. Уже підлітком міг працювати самостійно.

Коли в його рідному селі Ізмайлівці організував ся колгосп, Я. М. Шеляг допомагав відбудувати господарство.

Шанували теслю односельці за майстерність та добро-

ту, товариську владу. Кожному, хто звертався, допомагав.

У післявоєнні роки декілька сусідніх колгоспів було об'єднано в радгосп «П'ятихатський». З того часу і працює тут Явдоким Макарович. Його трудовий стаж становить уже півстоліття. Не мислить ветеран своє життя без роботи. У відомлення того, що його праця необхідна, додає робітничої сил, життєвої наснаги і бадьорості.

А в колгоспі імені Чкалова, цього ж району, працює член нашого Товариства Г. Г. Котенко. Почала тут працювати ще в 1938 році. Трудиться добросовісно, з вогником. Навіть і після призначення пенсії не залишила роботу, перейшла працювати прибиральницею на склад. Як і раніше, трудиться на совість, хоч і виповнилося жінці вже сімдесят років.

— Яке ж то життя без праці? — дивується вона. — Поміж людей я відчуваю себе потрібною.

О. МАРКОВА,
Кіровоградська область.

РІШЕННЯ ХХVI З'ІЗДУ КПРС — У ЖИТТЯ

СИЛА ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

На всіх етапах комуністичного будівництва в нашій країні вирішальні звершення здійснювались колективною волею, силою і розумом радянських людей. Така особливість соціалістичного ладу.

Ще К. Маркс передбачав, що в майбутньому суспільстві колективність стане основою виробництва. Цей висновок був потім розвинутий В. І. Леніним. Визначаючи найважливіші завдання будівництва соціалізму, Володимир Ілліч вказував, що необхідно «будувати нові форми суспільного

зв'язку між людьми, будувати нові форми і прийоми залучення людей до праці».

В сучасних умовах ми бачимо, що ці нові форми утвердились і продовжують удосконалюватися. Колективізм став визначальною рисою всього укладу нашого життя, а трудовий колектив, як записано в першому в історії нашої держави Законі про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями, який недавно набрав чинності, стає основним осередком соціалістичного суспільства. Нині в

країні налічується понад 2,5 мільйона трудових колективів. У них реалізуються наші плани і завдання, тут радянські люди проходять школу трудового загартовування, проявляють себе активними будівниками комунізму.

Прийняття Закону, відзначалося на червневому (1983 р.) пленумі ЦК КПРС, є актом великого політичного значення, і важливо, щоб він послідовно проводився в життя. У ньому знайшла відображення неухильна лінія партії на дальнє зміцнення демократичних засад в управлінні

виробництвом і громадським життям.

Як відомо, Закон визначив взаємовідносини трудових колективів з органами державної влади і принцип їх участі в управлінні, розширив повноваження трудових колективів. Якщо сформулювати коротко, суть цих повноважень полягає ось у чому: трудові колективи дістали можливість самостійно приймати обов'язкові для виконання рішення з широкого кола питань — виробничих, соціальних і виховних, — які входять у сферу їх управлінської діяльності.

Принципове значення має та обставина, що найважливіші повноваження здійснюються безпосередньо загальними зборами (конференціями) трудових колективів, а в період між зборами це завдання виконують спільно з адміністрацією підприємств, організацій, установ виборні органи партійних, профспілкових і комсомольських організацій. Інакше кажучи, соціалістичний лад, як підкреслював товариш Ю. В. Андропов, «робить здійснення колективних прав і обов'язків трудящих провідною пружиною суспільного прогресу».

Це зростання сили трудових колективів спрямоване передусім на дальнє роз-

Путівки у життя

У Ждановському будинку культури УТОГ відбулося посвячення у робітничий клас молодих складальниць О. Лопатневої, І. Кузнецової, Ж. Калюхіної, які розпочали свою трудову діяльність у Ждановському філіалі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

У почесній президії тематичного вечора підполковник у відставці, майстер виробничого навчання А. С. Бочаров, викладач математики спецшколи-інтернату Д. І. Носач, заступник директора Ждановського філіалу Л. Н. Шумилова, представники громадськості.

На сцену запрошуються молоді виробничинці. Під оплески присутніх А. С. Бочаров вручає дівчатам червоні гвоздики, як символ їх особистої причетності до великої революційної справи робітничого класу, і дає напуття: «Віднині ви повноправні члени нашої трудової родини. Свято бережіть і примножуйте її традиції, працюйте чесно і добросовісно, як і належить кращим представникам робітничого класу».

Керівники і наставники підприємства заповнили присутніх на вечорі, що, приймаючи молодь до свого колективу, старші товариші беруть на себе велику відповідальність за долю кожного з молодих, зобов'язуються виховати гідну зміну, якій були б притаманні високі ідейні і моральні якості, комуністичні переконання.

Заступник директора Ждановського філіалу «Електромагніту» Л. Н. Шумилова розповіла присутнім про перші, ще незначні, але вже помітні успіхи О. Лопатневої, І. Кузнецової і Ж. Калюхіної у праці, навчанні і громадській діяльності і висловила впевненість, що дівчата, одержавши путівки у самостійне життя, стануть гідними членами трудової сім'ї.

Винуватці торжеств дали клятву жити чесно і працювати по-комуністичному.

На закінчення вечора виступили з привітаннями товариші по роботі, класний керівник Д. І. Носач та інші.

Е. ЛАТИНЦЕВА,
директор Ждановського будинку культури УТОГ.
Донецька область.

П'ять років тому Тамара Недовесова вперше переступила поріг Ялтинського виробничого об'єднання «Таврія».

Наполегливість, любов до професії допомогли Тамарі за короткий час стати до лав передовиків виробництва.

Фото Р. СҚОВОРОДНИКОВА.

АЛЛА ЛУЗАН, так звали мою подругу, після закінчення Соснівської спецшколи-інтернату для глухих дітей, що на Чернігівщині, вирішила продовжити своє навчання у Краснолуцькому ПТУ-37. Тут ми познайомились, подружились.

Разом наполегливо вчилися, допомагаючи одна одній, разом проводили своє дозвілля.

Щира подруга

Швидко пролетіли роки навчання у професійному училищі. Після його закінчення нам пощастило разом влаштуватися на Житомирське УВП, стати членами дружнього колективу.

Цікаво спостерігати за Аллою, коли вона виконує ту чи іншу технологічну опе-

рацію. У неї руки вправні, невтомні і золоті, бо працює швидко, високоякісно. І я щоразу радію, що така старанна і сумлінна майстриня — моя подруга.

Шість років, як ми подружились, а іноді здається, що знаємо одна одну з дитинства. Як приємно усвідом-

лювати, що поруч завжди друг, людина, яка розділить з тобою і радість, і смуток. «Нерозлучні подруги», — кажу про нас люди.

ру разом з усіма чесними вірними ленинцями закликав учнів учасник Великої Вітчизняної війни, який пройшов фронтовими шляхами від Сталінграда до Кенігсберга, директор навчального закладу Арсенції Никифорович Сімковський.

У своїх виступах школярі заповнили всіх присутніх, що наполегливим навчанням і активною участю у суспільнокорисній праці вони прагнуть робити свій скромний внесок у справу збереження і зміцнення миру на землі.

Учасники вечора переглянули хронікально-документальний фільм «Імперіалізм США на сучасному етапі». Тема боротьби за мир прозвучала у піснях, танцях, інсценівках, що з ними виступили вихованці спецшколи на вечорі.

М. ДАШКЕВИЧ,

заступник директора Білоцерківської спецшколи-інтернату.

Київська область.

Тепло був зустрінутий дітьми підполковник запасу, кавалер трьох орденів Червоної Зірки Микола Кирилович Комелев, який розповів про Сталінградську битву і визволення Києва, показав фотографії бойових побратимів, які віддали своє життя в ім'я миру на землі.

Працювати і вчитися по-комуністичному, свято берегти і шанувати пам'ять загиблих бійців, виростати

лювати, що поруч завжди друг, людина, яка розділить з тобою і радість, і смуток. «Нерозлучні подруги», — кажу про нас люди.

Я безмежно вдячна долі за те, що на моєму життєвому шляху зустрілася така чудова подруга як Алла Лузан.

Н. ЗАЛЕВСЬКА,
с. Сингури,
Житомирська область.

ТАКА ПОТРІБНА ДОБРОТА

1981 року мені пощастило познайомитися з головою Коростенського міжрайвідділу УТОГ Людмилою Єгорівною Павиною. Ця чуйна, уважна жінка одразу, як тільки довідалась, що я інвалід Великої Вітчизняної війни, взялась допомагати мені.

Добре запам'ятався той день, коли я вперше зустрівся з Л. Є. Павиною. Вона запропонувала мені вступити до Українського товариства глухих, на що я дав згоду і невдовзі все було оформлено. Керівник міжрайвідділу детально поцікавилась станом мого здоров'я і житловими умовами, не формально, а цілком людськи, поставилась до неї легкої долі самотнього глухого. Вона проявила таку потрібну у подібних випадках тактовність, делікатність. Відтоді і повсякдень

відчувається її щира заінтересованість у тому, щоб якнайповніше задовольнити потреби таких як я, часом безпорадних людей.

Незабаром за допомогою Людмили Єгорівни одержав путівку до санаторію «Дружба», що в Геленджіку.

Жодного разу не доводилось помічати з її боку байдужості у ставленні до глухих. Прекрасно володіючи мимікою і жестами, Л. Є. Павина швидко знаходить з ними спільну мову, не вдаючись до послуг перекладача, що, як відомо, послаблює взаєморозуміння і ніяк не може замінити безпосереднього спілкування. Не буде перебільшенням відзначити, що її нечуучі ставляться до неї з великою повагою, шанобливістю.

До кожного Людмила Єгорівна має свій підхід, бо

кожний, хто до неї звертається, це людина зі своїм неповторним світом думок, переживань, проблем. І це вона прекрасно розуміє. Коли зважити на те, що за Л. Є. Павиною закріплено три райони, стане зрозуміло, яка потрібна витримка, людяність і доброта, щоб зарекомендувати всім своїм підопічним, щоб надати їм дієву допомогу.

Доводилося мені бувати у Коростенському культзакладі. Щоразу привітно і ввічливо зустрічає вона відвідувачів, усім встигає приділити увагу.

Приїжджаючи до Олевська на збори, Л. Є. Павина завжди привозить із собою свіжі номери газет і журналів. Під час політінформацій, співбесід вона дохідливо розповідає про ос-

новні події у нашій країні і за рубежем, допомагає вибрати книгу в бібліотеці, бере найдіяльнішу участь в організації всіх заходів з виховної, культурно-масової роботи, оформляє передплату на газети і журнали.

Не злічити всіх тих добрих справ, що на рахунок Людмили Єгорівни Павиної, голови Коростенського міжрайвідділу УТОГ, чудової людини, яка присвятила своє життя благородній справі служіння людям, позбавленим слуху.

Хочеться висловити Людмилі Єгорівні щирі і глибокі вдячність, побажати нових успіхів в її нелегкій роботі.

Ф. МОРОЗОВ,
інвалід Великої Вітчизняної війни другої групи.

с. Перга
Олевського району
Житомирської області.

вник радянської економіки, підвищення добробуту радянських людей, зміцнення могутності нашої Батьківщини.

Звичайно, було б неправильно думати, що закон почне діяти автоматично як самостійна сила, здатна розв'язувати різні виробничі проблеми. У його реалізації головним і вирішальним є діяльність самого трудового колективу.

У здійсненні його прав та обов'язків провідна роль належить первинним партійним організаціям. Насамперед їх бойовістю визначається ступінь реальної участі трудящих у громадському житті, у справах підприємств. Цілеспрямована організаторська і виховна робота комуністів здатна підняти колектив, громадські

організації, які в ньому діють, на рівень нових вимог і можливостей, відзначалось на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС. І вже з перших днів дії Закону партійні організації підприємств республіки приділили пильну увагу цій роботі.

Характерно, що там, де соціально-політична, господарська та ідейно-виховна діяльність спланована на перспективу, а завдання ідеологічної роботи тісно пов'язані з планами соціально-економічного розвитку колективу, легше позбуваються шаблону, стихійності в політико-виховній роботі, в залученні широкого кола трудящих до управління виробництвом. Тут зусилля концентруються на вирішальних ділянках, всебічно враховуються особливості

колективу і запити трудящих. Це значною мірою допомагає зміцнювати трудову і виробничу дисципліну, знижує і плінність кадрів, підвищує культуру виробництва, сприяє досягненню більш високих виробничих успіхів.

Про які б повноваження колективів не йшла мова — про розвиток суспільного виробництва, поліпшення умов праці й побуту, охорону прав і підвищення добробуту трудящих тощо — усі вони здійснюються з найактивнішою участю профспілок. Закон закріплює за ними цілий ряд обов'язків по реалізації прав і повноважень трудових колективів, у тому числі скликання спільно з адміністрацією загальних зборів колективу і

контроль за виконанням їх рішень. Усе це покладає велику відповідальність на профспілкові комітети підприємств, установ, організацій. Ця відповідальність зримо проявляється нині в більш ретельній підготовці колективних договорів, активній роботі постійно діючих виробничих нарад, різних профспілкових комісій.

Активно приступили до реалізації Закону первинні комсомольські організації республіки. На багатьох передових підприємствах, будовах, на селі створюються і зміцнюються комсомольсько-молодіжні бригади, проводиться велика робота по мобілізації цих колективів на розв'язання важливих виробничих і соціальних завдань, по вихованню молоді.

Уся ця діяльність партійних, профспілкових, комсомольських організацій, ряду громадських органів по реалізації нового Закону про трудові колективи спрямована на те, щоб слово і думка радянської людини набрали ще більшої суспільної ваги, щоб її почуття господаря країни проявлялись у творчій праці. І трудові колективи, спираючись на норми Закону, ще активніше включаються в розв'язання завдань, поставлених ХХVІ з'їздом КПРС, добиваються нових трудових успіхів у виконанні завдань п'ятирічки.

О. КУЗЬМИНЕЦЬ,
кандидат історичних наук.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ ГОЛОВНА МЕТА

СУМЛІВНІСТЬ

Ще у 1949 році двадцятирічна Ксенія стала членом колективу Білоцерківського учбово-виробничого підприємства. Саме тоді і з'явився у її трудовій книжці перший запис.

Молода виробничниця наполегливо і старанно опанувала всі технологічні операції швачки-мотористки. Праця у цеху, серед колективу трудівників принесла Ксенії Єгорівні почуття радості.

Пам'ятним став для Ксенії Єгорівни один з днів 1961 року. Тоді їй, як одній з передових трудівниць підприємства, було присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Швидко минає час. Пора вже і на заслужений відпочинок. Та ветеран праці Ксенія Єгорівна Лопух продовжує трудитися у своєму рідному колективі.

Її сумлінність, дисциплінованість є добрим прикладом для молоді.

В. ІВАНЕНКО.

Микола Степанович Марченко — крейдувальник Дніпропетровського УВП, ударник комуністичної праці прагне відзначити третій, серцевинний рік одинадцятирічної п'ятирічки, новими трудовими досягненнями.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

РИТМИ І БАРВИ ПРИКАРПАТТЯ

Днями на сцені Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського відбулися виступи колективу народного самодіяльного театру, а також учасників художньої самодіяльності Івано-Франківського будинку культури УТОГ.

Столичним глядачам самодіяльні митці з Прикарпаття представили змістовну, цікаву програму, до якої увійшли одноактна вистава В. Шеголева «Пропавша кар'єра», танці, пісні, пантоміма тощо.

Сподобались киянам номери у виконанні солістів Наталі Полковник, Марії Атаманюк, Василя Трегуб'яка, Ірини Бабінової та дитячої балетної студії. Тепло сприймалися глядачами також українські народні пісні та хореографічні композиції, що їх майстерно, з гумором виконали Ганна Спичук, Іванна Костишак і Марія Марчак. Звучали на сцені культзакладу і вірші на патріотичну та антивоєнну тему, виконувалися пісенно-художні композиції, літературно-музичні монтажі.

Концертна програма Іва-

но-Франківських самодіяльних митців справила на присутніх у залі дуже приємне враження. Київські шанувальники сценічного мистецтва щиро привітали самотніх митців з Прикарпаття з успішним виступом, вручили їм квіти і побажали нових творчих успіхів.

**І. ЩЕРБАНЮК,
М. ВОЛЯНСЬКИЙ,
м. Київ.**

На знімку: пісню «Тримай мене, соломинко» у супроводі хореографічного колективу виконує солістка Н. Полковник. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Як і належить друзям

Туристичний поїзд за маршрутом «Кавказ-Крим» лише на кілька годин зупинився в Запоріжжі. І одразу група пасажирів — нечуючих туристів з Російської Федерації — вирушила до Будинку культури УТОГ.

Як пізніше з'ясувалось, члени ВОГ з міста Кисловодська прибули до індустріального Запоріжжя вперше. Їх цікавило буквально все, але, передусім, як поставлена виховна, культмасова робота в обласному культзакладі.

На прохання гостей — передовиків, нагороджених туристичними путівками за перемогу у соціалістичному змаганні, — художній керівник Будинку культури Галина Іванівна Воронікова ознайомила їх з роботою культзакладу, розповіла про діяльність численних гуртків, про хід підготовки до Всесоюзного огляду художньої самодіяльності, поділилася своїми планами.

Гості із задоволенням по-

бували на репетиції драматичного гуртка, який готував свою нову роботу — п'єсу «Будинок на околиці».

Дякуючи господарям за гостинний прийом і теплу зустріч, М. Білінова від імені своїх земляків сказала, що одержана інформація, яка увірвала в себе основний досвід постановки культмасової роботи у культзакладі УТОГ, буде обов'язково використана у Кисловодську.

**С. МОРДУШЕНКО,
м. Запоріжжя.**

ГАРНО У «СОСНОВОМУ БОРІ»

Відпочивати у здравниці УТОГ, яка міститься у Пушці-Водиці, що на Київщині, справжнє задоволення. Хороше тут, цікаво.

Приємно, скажімо, після прогулянки у лісі, спуститися до джерельця і напиться прохолодної цілющої води. Подихавши свіжим повітрям, наснажившись бадьорістю, залюбки йдеш до клубу, де на тебе чекають змістовні, захоплюючі заходи — тематичні вечори, диспути, концерти художньої самодіяльності.

План виховної, культмасової роботи доволі насичений. Але щоразу, ставши учасником чергового заходу, переконалися: час не змарновано, а використано з ко-

ристю. Так, наприклад, надовго запам'ятовуються екскурсії за маршрутами «Київ—Місто-герой», «Древній Київ», «Ніхто не забутий, ніщо не забуто». Під час цих поїздок чимало відпочиваючих побувало у Софіївському соборі і Києво-Печерській лаврі, відвідали меморіальний комплекс «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» і командний пункт Миколи Федоровича Ватутіна у селі Новопетрівці, оглянули діораму «Битва за Дніпро».

Завідувач клубом Н. Ф. Гребенюк і культорганізатор Н. А. Чухманенко чимало зусиль докладають для того, щоб вечори відпочинку

та інші заходи проходили на високому організаційному рівні, були цікаві за змістом. Це завдання вони розв'язують успішно.

Прихильникам спорту у «Сосновому борі» створено всі умови. До їх послуг прекрасний спорткомплекс, де за допомогою інструктора фізкультури П. С. Гливенка, вони можуть прилучитися до багатьох видів як літнього, так і зимового спорту.

Добре поставлено роботу в бібліотеці, яку очолює Н. П. Бондарева. Книжковий фонд, що налічує понад 3 тисячі примірників, дозволяє запити найвимогливіших шанувальників книги. Днями у клубі відбувся

ДАНИНА ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯМ

Члени УТОГ Миргородського району здійснили поїздку в село Зуївці до братської могили радянських воїнів, які загинули в боях за нашу Вітчизну.

Щодня до обеліску, що стоїть у центрі села, приходять дорослі і юні, щоб вшанувати пам'ять загиблих, покласти квіти. Їх погляд шораз зупиняється на мармурових плитах, де викарбувано імена тих, хто в битві за рідну Батьківщину знайшов вічний спокій на Полтавській землі.

Тут, біля могили, учасники поїздки зустрілися з ветераном Великої Вітчизняної війни Андрієм Івановичем Іванниною, який розповів:

— Йшов 1941 рік. Прорвавши оборону на Дніпрі, ворог рухався на схід. Сте-

повими дорогами йшли люди, рухалась техніка. Командування доручило командирів артилеристів лейтенантові Глазунову зайняти оборону на околиці села і затримати ворожі війська, що невпинно насадили. Батарейо з трьох гармат прикривала 50 кіннотників.

Німецька дивізія рухалась шляхом з Лубен на Гадяч, який проходив через Зуївці. Тут і стався бій, в якому загинуло багато мужніх синів Батьківщини, але ворога було затримано.

...Над братською могилою на високому постаменті височить обеліск Матері-Вітчизни, яка вічно пам'ятатиме своїх героїв-синів, які полягли в боях за наше світле майбутнє.

**Т. КОЛЬВА,
Полтавська область.**

ДО ОГЛЯДУ ГОТОВІ

В Одеському обласному будинку культури УТОГ розпочався новий сезон. Він приурочений до Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості трудящих, присвяченого 40-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

З нагоди урочистого відкриття огляду відбувся вечір, на якому виступила голова обласного відділу УТОГ Валентина Іванівна Семенова. Вона, зокрема, сказала:

— 3 жовтня нинішнього по травню 1985 року триватиме огляд народних талантів. Беручи участь у подібних заходах минулих років, колективи художньої самодіяльності Одещини, як правило, посідали призиви

місяця. Хочеться сподіватися, що добру традицію не буде порушено і цього разу.

За дорученням президії обласного відділу УТОГ вона вручила символічний ключ до успіху в огляді ветеранів сцени Клавдії Іванівні Бородіній, котра щиро подякувала за високу оцінку її заслуг і передала ключ, як естафету традицій, молодій солістці колективу художньої самодіяльності Євгенії Маазур.

Клавдія Іванівна побажала молодим аматорам сцени нових творчих здобутків, високих нагород.

Учасників художньої самодіяльності привітав ветеран Великої Вітчизняної війни В. О. Кодивенко. Він висловив впевненість, що одеські нечуючі артисти виступатимуть натхненно, демонструючи високу виконавську майстерність.

**Г. ЮХИМЕНКО,
м. Одеса.**

БЕЗПЕКА ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Випадковість? Ні—наслідок!

— Таточку, я хочу сісти поруч з тобою, — семирічна Оленка перебралася на передню сидіння «Москвича» і притулилася до лобового скла.

— Ой, як дорога швидко назустріч летить! Дивись, тату, хлопчик із собачкою.

— Не заважай, Оленко, — відповів батько. — Краще ввімки приймача. Натисни біленьку кнопку.

— Оцю? Дивись, тату?..

Лише на якусь мить водій відволікся від керування автомобілем і сталося непоправне: «Москвича» кинуло вбік і він врізався у заднє колесо грузовика, що рухався сусідньою смугою. Удар був сильний, але людину за кермом врятували ремені безпеки, а от дівчинка... З тяжкими травмами черепа Оленку доставили в дитячу клінічну лікарню. Операції, лікарняне ліжко... У сім'ю, до друзів, у школу дівчинка повернулася лише через рік.

Стався нещасний випадок, — скажете ви. Випадок — виходить, щось несподіване, непередбачене. А хіба не знав Оленчин батько, що

ШАХИ, ШАШКИ

ПЕРЕМОГЛИ КМІТЛИВІШІ

У Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського відбулися змагання з шахів і шашок на першість Київської обласної спортивної федерації УТОГ.

У змаганнях взяли участь найсильніші спортсмени — представники дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», компактних груп заводів — верстатобудівного імені О. М. Горького, «Червоної екскаватор», мотоциклетного, а також збірні команди Палацу культури імені А. В. Луначарського і Білоцерківського будинку культури. У баталіях за шаховими таблицями взяли участь і вихованці трьох Київських спеціалізованих інтернатів.

В результаті напруженої боротьби перемогу серед виробничників з обох видів спорту здобули команди Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» з найвищим рахунком: з шахів — 18,5 очка і шашок — 17,5 очка.

Серед представників шкіл чемпіонами з шахів з рахунком 5,5 очка стала команда вихованців спецшколи-інтернату для нечуючих дітей № 6, а з шашок, набравши теж 5,5 очка, переможцями стали учні спецшколи-інтернату для слабочуючих дітей № 18.

Командам, котрі вибороли призиви місця, вручено грамоти і цінні подарунки.

**В. ЩЕРБАНЮК,
м. Київ.**

Обчислення пенсії і стаж

Одержую пенсію у розмірі 63 крб. 67 коп. Чи правильно встановлено її розмір, і яким чином можна його підвищити?

**В. ЖОВНЯРУК,
м. Чернівці.**

Відповідно до пункту 121 Положення про порядок призначення і виплати державних пенсій робітникам і службовцям пенсії обчислюються за встановленими нормами в процентах до їх середньомісячного заробітку, який вони одержували перед зверненням за пенсією. При цьому із заробіт-

ку від 100 карбованців і вище пенсія по старості призначається у розмірі 50 процентів.

Середньомісячний заробіток для обчислення пенсії береться за 12 останніх місяців роботи і визначається шляхом ділення загальної суми заробітку на 12. За бажанням того, хто звертається за пенсією, обчислення пенсії проводиться за середньомісячного фактичного заробітку за будь-які п'ять років підряд з останніх десяти років перед зверненням за пенсією.

До заробітку для обчислення пенсії включаються всі види заробітної плати, на які за діючими правилами нараховуються страхові внески, крім заробітної плати за понаднормову роботу, за сумісництво і різного роду виплат одноразового характеру.

Пенсіонерам з числа робітників і службовців, які пропрацювали робітниками чи службовцями після призначення пенсії не менше двох років з більш високим заробітком ніж той, з якого була обчислена пенсія, вста-

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ — ГАЗЕТА ВІДПОВІДАЄ

новлюється за заявою пенсіонера новий розмір пенсії виходячи з цього, більш високого заробітку. В зазначеному 2-річному періоді допускаються перерви в роботі, що загалом не перевищують шести місяців.

У зв'язку з цим для підвищення розміру пенсії необхідно пропрацювати з більшим заробітком після призначення пенсії не менше 2-х років підряд. Інша можливість підвищення розміру пенсії законодавством не передбачена.

**М. ОПЕНЬКО,
заступник начальника
управління пенсій
Міністерства соціально-го забезпечення УРСР.**